

τερον διατεθείς. Ἄλλ' ὁμως πάλιν εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπανήλθεν
καὶ τὴν προτέραν δόξαν ἀπέλαβεν. Εἰ δὲ ἀπεγνώκει τῆς ἑαυ-
τοῦ ζωῆς καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ἀπαγορεύσας ἐμείνεν ἐπὶ
τῆς ἀλλοτρίας, οὐκ ἂν ἔτυχεν ὦνπερ καὶ ἔτυχεν, ἀλλὰ λιμῶ
45 διαφθαρεῖς τὸν ἀπάντων οἴκτιστον ὑπέμεινεν θάνατον· ἐπειδὴ
δὲ μετενόησεν καὶ οὐκ ἀπέγνω, μετὰ τὴν τοσαύτην διαφθορὰν
ἐπὶ τῆς προτέρας λαμπρότητος ἐπανέρχεται πάλιν καὶ τὴν
καλλίστην περιβάλλεται στολὴν καὶ μειζόνων ἀπολαύει τοῦ
μὴ καταπεσόντος ἀδελφοῦ· « Τοσαῦτα γάρ, φησὶν, ἔτη δου-
50 λεύω σοι [καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον], καὶ οὐδέποτε
μοι ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ, ὅτε
δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν τὸν βίον σου μετὰ πορνῶν
ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. » Τοσαύτη ἦ
τῆς μετανοίας ἰσχὺς.

8. Ταῦτα οὖν ἔχοντες τὰ ὑποδείγματα, μὴ παραμείνωμεν
τοῖς κακοῖς, μηδὲ ἀπογνώμεν τὴν καταλλαγὴν ἀλλ' εἴπωμεν,
καὶ αὐτοί· « Πορευσώμεθα πρὸς τὸν πατέρα », καὶ ἐγγίσωμεν
τῷ θεῷ. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς οὐδέποτε ἀποστρέφεται, ἀλλ' ἡμεῖς
5 ἐσμεν οἱ μακρύνοντες ἑαυτούς· « Ὁ θεὸς γάρ, φησὶν, ἐγγίζων
ἐγὼ εἶμι καὶ οὐ θεὸς πόρρωθεν. » Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ τούτου
προφήτου πάλιν ἐγκαλῶν αὐτοῖς ἔλεγεν· « Οὐχὶ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶν διιστῶσιν ἀνά μέσον ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν; » Ἐπεὶ οὖν

καὶ ἐπειδὴ ὁ θεὸς οὐδέποτε ἀποστρέφεται ἡμᾶς, ἀλλ' ἐγγίζων ἐγὼ εἶμι καὶ οὐ θεὸς πόρρωθεν, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ τούτου προφήτου πάλιν ἐγκαλῶν αὐτοῖς ἔλεγεν· « Οὐχὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν διιστῶσιν ἀνά μέσον ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν; » Ἐπεὶ οὖν